

Agapeon 6 - Rozhodnutie

Napísal Balek Robert

Pondelok, 31 August 2009 07:44

(Pokračovanie z príbehu: [Agapeon 5 - Tajomstvo je odhalené](#))

Zo zrubu starej mamy, kde sa stala tá osudná udalosť s okultným miestom, sme sa spolu s Paximom vrátili včera večer späť do mesta, v ktorom som vyrastal. Tentoraz sa už nestali žiadne prekvapivé udalosti. Celou cestou som však premýšľal nad slovami tej svetlej postavy muža, o ktorom už dnes viem, že to bol Ježiš.

Práve teraz obchádzame s Paximom opatrne údolie hadov, ktorým ma pred pár dňami, podopierajúc viedol, a zachránil Ježiš. „Si si istý, Agapeon, že v tej jaskyni ešte nájdeš toho starého muža, ktorého si pred niekoľkými dňami prenasledoval?“, spýtal sa váhavo môj verný priateľ Paximus. „Určite, kam by šiel? Ježiš mu povedal, že má pre mňa pripravený veľkolepý plán. Určite na mňa už čaká“, podotkol som sebaisto, ale do mojej mysle sa zahryzla divná predtucha, že to až tak isté byť nemusí. Paximus znova zavrtal do mojej istoty ďalšou pochybnosťou: „Vieš, ako ten starec presvedčal Ježiša, že sa na to nehodíš, že sa nedokážeš zbaviť bohatstva a ísť za ním, neveril ti...“. Ten starec ma veľmi dobre odhadol, mojou slabosťou boli sklady a obchodovanie s látkami. Mal pravdu - úplne ma to pohltilo a postupne vysalo zo mňa niekdajší cit pre iných, teplo srdca. Stával som sa čoraz viac chladnejším k iným okolo, čoraz prázdnejší. Majetok ma zožieral viac a viac a nepriniesol mi ani kúsok šťastia, ktoré by stálo za to. Udalosti posledných dní ma naplno presvedčili, že to nie je moja cesta. Vtedy, keď sa ma totiž Ježiš pri jaskyni dotkol a mnou prešla jeho žiara, mnohé sa v mojej mysli a srdci zmenilo. Nedokážem to vysvetliť, viem len toľko, že som vtedy s hrôzou zistil, že som bol doteraz ponorený do bahna, v ktorom sa moja duša dusila a nedokázala milovať tak, ako som to v tej chvíli pred jaskyňou pocítil od Ježiša. Tá neopísateľná sladkosť jeho dobroty – to som nikdy pred tým nezažil. A ja chcem byť taký, aký je On, chcem tak milovať ako on a zistil som, že bohatstvo mi v tom bráni.

Agapeon 6 - Rozhodnutie

Napísal Balek Robert

Pondelok, 31 August 2009 07:44

Dlho som vo vnútri zvädzal boj, aj na tej lodi, aj po ceste k zrubu a späť domov. Teraz už viem, čo chcem. Rozhodol som sa včera večer po návšteve toho záhadného muža v kapucni. Vošiel dovnútra a ja som vôbec necítil strach. Sadol si a spýtal sa ma, čoho sa najviac bojím. Nikdy som o tom nikomu nehovoril, ale voči nemu som pocítil obrovskú dôveru a tak sme prerozprávali celú noc. Ukazoval mi krásu života s Bohom a hlúposť života bez neho. Hovoril tak zanietene, pútavo. Srdce vo mne horelo viac a viac. Ráno, keď sa noc zdvíhala a na veľkých krídlach odlietala do diaľky, spolu s ňou odleteli aj moje posledné pochybnosti. Ten záhadný muž mi bol tak blízky. Podišiel k dverám a jasným a rozhodným hlasom povedal: „Chod' a predaj všetko, čo máš a rozdaj chudobným. Potom príď na miesto, kde si sa cítil ako znovuzrodený a nasleduj ma...“ Kým dozneli jeho slová v mojich ušiach, bol už preč, hoci dvere boli stále zatvorené. Tak predsa - bol to znova Ježiš. Ohromený som pocítil obrovskú radosť ako nikdy pred tým, rozhodnutý zmeniť úplne celý svoj život. Kým Paximus ešte spal a s ním celé mesto, všetky látky, koberce a ušetrené peniaze, ktoré som našiel v dome a v skladoch, som rozdal chudobným rodinám v meste tak, aby nevedeli, od koho ich dostali. Teraz už stojím tu, pred jaskyňou toho starca, kde som pred pár dňami váhal, kde som sa cítil ako znovuzrodený po Ježišovom dotyku. Teraz už som rozhodnutý. Stratil som všetko, aby som získal niečo omnoho cennejšie. „Tak neotáľaj a vstúp!“, posmelil ma Paximus. V očakávaní úplného prevratu v mojom živote som teda vstúpil dovnútra, veď len ten záhadný starec vedel, ako mám nasledovať Ježiša...

„Hovoril som ti to, je preč...“ – prerušil ticho môjho hlbokého sklamaní Paximus. Všetko v jaskyni totiž nasvedčovalo tomu, že tu už niekoľko dní nikto nebol. Všetko sa vo mne otriaslo neistotou a rozpadlo na kúsky. Zostala iba zrúcanina nádeje. V zmätku posledných síl som sa obzrel za seba. Na stene oproti som si zrazu všimol nakreslenú rybu. „Hm, presne takú kreslila moja stará mama, kdekoľvek sme prišli...“, poznamenal som. Podišiel som bližšie. „Čo to má v oku tá ryba?“ - vystrel som ruku a prstom som sa chcel dotknúť oka. Prst mi však na moje počudovanie vkĺzol do diery v stene a zavadil o akýsi zvitok. Oko bola vlastne skrýša, z ktorej som vytiahol malý zvitok pergamentu. „Čo to môže byť?“ So zvedavosťou som prelomil pečať a roztvoril zvitok. Na moje veľké prekvapenie sa predou mnou objavila akási záhadná mapa a nad ňou pár slov: „Agapeon, ak naozaj chceš zmeniť svoj život a patriť úplne Ježišovi, príď za mnou. Cestu som ti vyznačil na mape. Čakám ťa.“ Podpísaný ledva čitateľným písmom Erudicus.

Agapeon 6 - Rozhodnutie

Napísal Balek Robert

Pondelok, 31 August 2009 07:44

[Agapeon 7 - Jediny doyk lasky](#)